

EVİRİM / EVOLVE

EVİRİM / EVOLVE

Kent, katılımcılık, kamu, bellek ve
gerçekler üzerine duruşlar, sorular

Positions, questions on the relationship between
urbanism, participation, public, memory and the realities

PORTİZMİR4
2017 - 2018
NEFES | BREATHE

(Akemi ten?) 9.8.14
dağıtım
Evvelsiğün a alındım ve
Krakan'daki 2. Topçu Alayı'na
tağın edildim. Dün sabah Viçana'dan
ayrıldım. Bugün sabah Krakan'ya
vardım. İyi bir öğünün büyüte
(Korunan din
yazı) defterini (Trenkler'e [?]
verdi. Şimdi şabzabtecele miyim ??
yetece yazmam komusunda gütüm
Büdeyim. Viçana'daki askerî yetkililer
inamlı bir yakınlıkla gösterdiler.
Her gün birlerce kızının kızı bizi
başvurduğın imeler, dostça ve

ayrıntılı şunlar verdiler. Böyle birşey
olayınıştı yireklendiriyor kışa; benia
İngiltere'deki insan ilişkilerini anımsattı.

- 10.8.14
① Akemi olarak şiddetlendim. Tekinle
kışkırtımını kullan^{atılma} umludur pek az.
Burada yolunu bulabilmek için şok
fayda iyi ruh haline ve felsefeye
② şerhlerinin var. Bugün uyanışında/
su düşlerde^(kırında) gitti geldi kare;
kışının (kendini)
kışının kışından, anlamsızca, okuldaki
sırasında oturur bulduğın düşlerden
kışında... Durumunda tatlı bir cey
gülmüşlük var ve en özge kıymetleri

EVİRİM / EVOLVE

Kent, katılımcılık, kamu, bellek ve gerçekler üzerine duruşlar, sorular

Positions, questions on the relationship between urbanism, participation, public, memory and the realities

Evrimeleşme Biçimleri:

Performanslar, mobil kamusal alan projeleri, internet bazlı projeler, film gösterimleri, sanatçı kitapları, konuşmalar, şiir okumaları, sergi

Forms of Evolve Process:

Performances, mobile public art projects, discussions, web-based projects, film screenings, artist books, talks, poetry readings and exhibition

:mentalKLİNİK, Brüksel–İstanbul

Rafet Arslan, İstanbul

Oruç Aruoba, İzmir

Zeynep Beler, İstanbul

Cansu Çakar, İzmir

Ali M. Demirel, Berlin

Ersan Deveci, İzmir

Burak Dikilitaş, İzmir

Sibel Horada, İstanbul

Joana Hadjithomas & Khalil Joreige, Beirut–Paris

Claus Föttinger, Düsseldorf

Murat Germen, İstanbul

Evrime Kavcar, İstanbul

Merey, İzmir

Füsün Onur, İstanbul

Nuri Hamza Rüstem, İzmir

Serdar Sönmez, İzmir

KALINTI – İZ DÜŞÜMLERİ

Ayşegül Kurtel, PORTIZMIR ve
K2 Güncel Sanat Merkezi Kurucu Direktörü

2007’de PORTIZMIR’in ilkinin yapmaya karar verdiğimizde, öncelikli kriterimiz İzmir kentiyle iletişim içinde bir güncel sanat etkinliği oluşturmaktı. Fransız Kültür Merkezi’nin o zamanki Direktörü, sevgili dostum Jean-Luc Maeso ve PORTIZMIR’in sergi yapımcısı Emmy de Martelaere ile birlikte sergiyi kurgularken, şehre yayılması, böylece de izleyicinin sanatçılarla ve onların çalışmalarıyla karşılaşma anını günlük yaşamlarının bir parçasıymış gibi algılamalarını hedefledik. “Serap ve Arzu” başlığı verdiğimiz ilk PORTIZMIR, çok önemli sanatçıların eserleriyle ummadıkları mekanlarda karşılaşan izleyici için şaşırtıcı bir deneyim olmuştu. İlk PORTIZMIR’in gördüğü ilgi ve İzmir kenti ile kurduğu ilişki, bu projenin devam etmesi konusunda bizi çok yüreklendirdi.

PORTIZMIR2, 2010 yılında, Dr. Necmi Sönmez’in küratörlüğünde, İzmir’in potansiyelini vurgulamak amacıyla “Sessizlik_Fırtına” başlığıyla gerçekleşti. Bu kez İzmirli’yi projenin içine katmayı hedeflemiştik. Eski Austro-Türk Tütün Deposu’nda gerçekleşen ana serginin yanı sıra, kent içindeki çeşitli etkinlikler, kent sakinlerinin projenin bir parçası olmasına da olanak sağladı.

2013 yılında ise, üçüncü PORTIZMIR aracılığı ile bu kez İzmir kenti üzerinden, evrensel ekolojik değerler bağlamında farkındalık yaratmak amacıyla sanatçıların, bilim insanlarının ve ilgili uzmanların gruplar halinde çalıştığı ve “Alan Çalışmaları” adını verdiğimiz mikro-platformlar oluşturuldu. Bir yıl süren bu

çalışmaların sonuçlarının da sergilendiği ve Slovenyalı sanat tarihçi/ küratör Sasa Nabergoj küratörlüğünde, 2014 yılında “İnsaf” başlığıyla düzenlenen üçüncü PORTIZMIR de, ikincisinde olduğu gibi Austro-Türk Tütün Deposu’nda yer aldı. Böylece adeta bir silsile gibi birbirini takip eden ve bir anlamda birbirini tamamlayan PORTIZMIR projeleri, güncel sanat aracılığı ile İzmir kenti üzerinden çeşitli sorgulama alanlarının oluşmasına olanak sağlamış oldu.

PORTIZMIR3 ile yakalanan ivme doğrultusunda, PORTIZMIR4’ün tamamen alan çalışmaları şeklinde gerçekleştirilmesini uygun bulduk. Bu kez, PORTIZMIR3’te vurgulanan sorunlara ilişkin çözüm önerileri getirilmesini hedefledik. Üretim sürecinin görünür olduğu deneysel içerikli projelerin, laboratuvar disipliniyle gerçekleşmesini ve projelerin ileriye dönük kalıcı ürünler bırakmasını hedefledik. Sanatın farklı disiplinlerine yer veren ve üretim sürecinin görünür olmasına özen gösteren uluslararası projeler aracılığıyla “doğaya eklemlenen yapı” çevre, yapı” çevreye eklemlenen doğa” yaklaşımı ve “Nefes” başlığıyla İzmir kentinin yaratıcı potansiyeline dokunarak doğada ve kentte bir nefes alanı yaratmanın ütopya olmadığını göstermek istedik. Burada “nefes” metaforu ile yaşamın en gerekli temel eylemini sanatla özdeşleştirerek, bir anlamda artık “farkında” olduğumuz sorunlara, sanat aracılığıyla çözüm önerileri getirebilmeyi hedefledik.

2010 yılında PORTIZMIR2’nin de küratörlüğünü yapmış olan değerli dostum Dr. Necmi Sönmez’in

küratörlüğünde gerçekleşmiş olan EVRİM/ EVOLVE projesi de özellikle PORTIZMIR4 çerçevesinde “kamusal alanda sanat” konusuna odaklandı. Bu serginin, bir sergi mekanıyla kısıtlı kalmaksızın sokağa, parklara, Körfez vapuruna ve kentin farklı alanlarına yayılarak, kamusal alan, ortak alan, mahremiyet gibi kavramları, usta ve genç sanatçıların projeleri aracılığıyla çarpıcı ve hatırdaki kalıcı bir biçimde kentlinin gündemine getirdiğine inanıyorum. Projeye izleyicide bırakılacak “kalıntıların” ise yeni düşünce, yaklaşım veya eylemlere evrilmeyi sorgulatacağını düşünüyorum.

20 Mart 2018 ilkbahar ekinoksunda eski Austro-Türk Tütün Deposu’nda açılan final sergisi ise, PORTIZMIR4’ün üretim sürecine ilişkin ipuçları ile birlikte çeşitli etkinlikler ve sunumlarla 20 Mart 2017 ilkbahar ekinoksundan beri süregelen projeleri izleyiciyle bir kez daha buluşturmayı hedefliyor.

Nisan 2018

REMAINS – REFLECTIONS

Ayşegül Kurtel, Founding Director of PORTIZMIR and
K2 Contemporary Art Center

When we had decided to do the first edition of PORTIZMIR in 2007, our prior criterion was to establish a contemporary art event that is in communication with the city of İzmir. When planning the exhibition with my dear friend Jean-Luc Maeso, then Director of the French Institute in İzmir and Emmy de Martelaere, the Curator of PORTIZMIR1, we aimed for it to spread in the city, thus having the audience perceive the moment of encountering artists and their works as part of their daily lives. The first PORTIZMIR, to which we gave the title “Mirage and Desire”, had been a surprising experience for the audience who came across the works of prominent artists in unexpected places. The attention that the first PORTIZMIR attracted and the relationship it established with the city of İzmir, encouraged us greatly for the continuation of this project.

PORTIZMIR2, curated by Dr. Necmi Sönmez was realized in 2010 with the title “Silence_ Storm” in order to highlight the potential of İzmir. This time, we had aimed to include the İzmirian in the project. In addition to the main exhibition that took place in the former Austro-Turkish Tobacco Warehouse, various activities in the city enabled the city residents to be a part of the project.

In 2013, this time micro platforms that we called “Field Works” and where artists, scientists and related experts worked in groups, were created in order to raise awareness in the context of

universal values through the third PORTIZMIR, via the city of İzmir. Along with the exhibition of the results of these one-year long works, the third PORTIZMIR, curated by art historian/ curator Sasa Nabergoj in 2014, was in the former Austro-Turk Tobacco Warehouse, just like the second one. Thus, the PORTIZMIR projects, realized successively, almost as a sequence and in a sense completing one another, enabled various questioning areas to be established via the city of İzmir through contemporary art.

With the momentum achieved by PORTIZMIR3, it has been decided for PORTIZMIR4 to take place entirely in the form of field works. This time, we wanted to offer solutions to the problems highlighted in PORTIZMIR3. We aimed for the production processes of the projects with an experimental context to be realized with a laboratory discipline, and to be visible and be sustainable. With the “constructed environment attached to nature, nature attached to constructed environment” approach and the title “Breathe,” by touching the creative potential of the city of İzmir, through international projects in various art disciplines concerned in making the production process visible, we wanted to show that it is not a utopia to create a breathing room in nature and in the city. Here, identifying the most essential action of life with art with the “Breathe” metaphor, in a way, we aimed to be able to bring solution proposals to the problems that we are now “aware of”.

The EVRİM/EVOLVE project curated by my dear friend Dr. Necmi Sönmez, who was also the Curator of PORTIZMIR2 in 2010, especially focused on “art in public space” within the context of PORTIZMIR4. I believe that this exhibition has brought issues such as public space, common space, privacy for the citizens forward in a striking and memorable way without being limited to an exhibition space, and by going out to the street, parks, a Bay ferry and different areas of the city through projects by master and emerging artists. I think that the “remains” of the project left

on the audience will make them question evolving to new thoughts, approaches or actions.

Meanwhile, the final exhibition of PORTIZMIR4, which was opened in the former Austro-Turkish Tobacco Warehouse on the vernal equinox, March 20th, 2018, aims to bring the audience together again with the projects that have been going on since the vernal equinox, March 20th, 2017, along with clues regarding the production process of PORTIZMIR4.

April 2018

NEFES ALANI

Begüm Tatari, PORTIZMIR4 Koordinatörü, Köşe Yazarı

Giderek artan kentleşmeyle birlikte doğaya erişimimiz kısıtlanırken, hava ve su kirliliği gibi faktörlerin etkisiyle, ulaşabildiğimiz doğanın kalitesi de azalıyor. Diğer taraftan, çağdaş yaşamın gerekliliklerini yerine getirebilmek için kendimizi kaptırdığımız hızlı çark içinde, aslında kim olduğumuzu düşünmeye veya geçmişimizi araştırmaya vaktimiz yok. Çevremizdekileri anlamaya çalışmaya, en azından durup da bir bakmaya olmadığı gibi...

Tüm bu unsurların gerçek ve mecazi anlamda “nefes almamızı” güçleştirdiği düşüncesinden hareket eden PORTIZMIR4, başlığını “Nefes” olarak belirledi. Bitmiş sanat eserlerinin sergilenmesinden üretilen süreçlerinin önem taşıması, alışılmışın dışında bir yapı teşkil etti.

Kentliyi kapalı sergileme mekanlarına davet etmenin ötesinde, doğrudan sokağa çıkarak kentliyle buluşmaya önem veren PORTIZMIR4’ün “kamusal alanda sanat” ayağı, Dr. Necmi Sönmez’in deneyimli, titiz ve donanımlı küratörlüğüne emanet edildi. İzmirli ve İzmir/ Türkiye dışından, farklı kuşak ve disiplinlerden sanatçıların projeleriyle hayata geçirildi.

Geçmişle ve üstatlarla bağ, toplumsal ve kişisel tarih, sanatçının doğduğu ve yaşam bulduğu yer, ortak/kamusal alan, doğa, güncel olan gibi başlıkları sorgulatan projeler, sıra dışı ifade biçimleriyle de İzmir’in sanat yaşamında nefes alanı yarattı. Şehrin kendine has, açık

fikirliliğine karşın alışkanlıklarını veya bakış açısını değiştirmekte aceleci olmayan yapısı içinde, sanat galerisinin yanı sıra gündelik yaşamda kentlinin karşısına çıkıp onu şaşırttı.

Belki bir İzmirli, yıllardır işe gidip gelirken her gün aynı saatlerde bindiği vapurda ilk kez karşılaştığı romantik mektup kağıtları ve kutusuyla, içinde dökülmeyi bekleyenlerle yüzleşti. Ya da bir başkası, her zaman geçtiği sokağın daha önce fark etmediği sakinlerinden olan ağaçların dile geldiğini görüp onlara kulak verdi.

EVRİM/EVOLVE projelerinin, bireysel ve toplumsal evrilme yön ve yollarımızı sorgulatacağını düşünüyorum. Aynı zamanda, kendi özümüzle, birbirimizle ve doğayla ilişkilerimizi onarmanın hâlâ mümkün olduğunu düşündürmesini ve bir bütünün parçaları olduğumuzu yeniden hatırlatmasını umuyorum.

Nisan 2018

BREATHING ROOM

Begüm Tatari, Coordinator of PORTIZMIR4, Columnist

While our access to nature is getting limited due to increasing urbanization, with the effect of factors such as air and water pollution, the quality of the nature that we can reach is becoming poorer as well. On the other hand, in the high-speed system that we get carried away with in order to meet the requirements of modern life, we do not have any time to think about who we really are or to research our past. Just like we do not for trying to understand those around us, or for at least stopping to take a look...

With the thought that all these factors make it hard for us “to breathe”, both literally and metaphorically, PORTIZMIR4 determined its title as “Breathe”. Signifying production processes, rather than exhibiting finished artworks, it had an unusual structure.

The “art in public space” segment of PORTIZMIR4 that attaches importance to going directly out to the street and meeting the public, beyond inviting them to closed exhibition spaces, was entrusted to the experienced, meticulous and well equipped curation of Dr. Necmi Sönmez. It was actualized with the projects of artists from and outside of İzmir/ Turkey, of different generations and disciplines.

The projects that tackle issues such as connection with masters, social and personal history, the place where the artist is born

and where he springs to life, common/ public space, nature, what is contemporary, have created breathing room in the art scene of İzmir with their uncommon forms of expression as well. Within the unique structure of the city that does not rush to change its habits or point of view despite its open-mindedness, they have surprised citizens by appearing in daily life in addition to in an art gallery.

Perhaps, with the romantic letter papers and mailbox that he came across for the first time in the ferry that he has been taking at the same times every day for years to and from work, an İzmirian has confronted what has been waiting inside of him to be poured out. Or another has seen that the trees, unnoticed residents of a street that he always passes by, found their tongue and has given an ear to them.

I think that the EVRİM/EVOLVE projects will make us question our individual and social directions and ways of evolving. At the same time, I hope they make us think that it is still possible to mend our relationships with our own selves, with one another and with nature; and remind us once again that we are integral parts of a whole.

April 2018

PROJE TASARIMI / KONSEPT

Necmi Sönmez

Politik meselelerin kamusal alana nüfuz ettiği, toplum için daha önemli hale geldiği bir zamanda, EVRİM/EVOLVE projesi güncel imaj yaratmanın, politik ve şiirsel yansıma yollarının mevcut durumunu irdelemeyi hedefliyor. Bilinçli olarak korunmuş alanların (beyaz küp) dışında konumlanan proje, kamunun kendisini ve kamusal olmanın mevcut biçimlerini sorguluyor. Mevcut biçim nedir, bugün nasıl görünüyor? “Kamu” kelimesi ile hangi koşullar veya gereklilikler kastediliyor? Katı biçimde Neo Liberal ekonomi ekseninde düzenlenmiş bir hayat sürdürüyoruz. Mevcut toplumsal yapılanmada “demokratik hak fikri” de değişmedi mi? Halka açık alanın günümüzdeki durumu nedir? Nerede muhalefet edebiliriz? Nerede mahremiyet bulabiliriz? Sosyal medyanın giderek artan, sıklaşan ağırları ve veri arşivleri göz önünde tutulduğunda hangi noktada duruyoruz?

EVRİM/EVOLVE projesi, yukarıdaki sorulara yanıt ararken kurduğum beraberliklerle şekillendi. Zaten 2010’da PORTİZMİR2 kapsamında Sessizlik_Fırtına başlığı altında eski Austro-Türk Tütün Depo’sunda bir sergi gerçekleştirmiştik. İzmir o dönemden beri ilgi odağıma oturdu. Epeyce zaman geçirdiğim bu kentteki sessizliğin, muhteşem durgunluğun hiçbir zaman fırtınaya dönüşmeyeceğini biliyorum artık. Benim kıpırtıların peşinde olmam gerekiyordu. Küçük de olsa birkaç kıpırtı, heyecan kırıntıları... EVRİM/EVOLVE projeleri de iddiası olmayan küçük adımlarla düşünce modelleri oluşturmakla gelişti.

Bu projede bir sergi kurgulamadım. Evrimin, değişimin süreçlerini takip ettim. 2010’da da beraber çalıştığım kimi sanatçılarla yeniden bir araya gelerek görsel araştırmalar geliştirdim. Araştırmalarım belki de bünyesinde barındırdığı

merak, yanlış yollara girme cesaretiyle birlikte evrim, evrimleşme konularına gönderme yaptı. Nedir evrime uğrayan, dönüşen ya da eklenilen? Bu sanatçılar neyin peşinde? Joana Hadjithomas & Khalil Joreige ikilisi şair-ressam Etel Adnan’a, Oruç Aruoba feylesof Ali Rıza Bölükbaşı’na bakarken farklı sanatçı kişiliklerin izlerini sürüyorlar. Rafet Arslan’ın, Claus Föttinger’in, :mentalKLINIK’in, Cansu Çakar’ın, Evrim Kavcar’ın, Merey’in çalışmalarındaysa yazına, edebiyata dair önemli gönderimler var. Sanatçıların, Aruoba’nın jargonuyla konuşursak, kalıtlarla, kalanlarla, izlerle bu denli yoğun olarak ilgilenmeleri onların yaptıklarını anlamlandırıyor. İzleyiciler için farklı süreçlerin önü açılmış oluyor. Projelerin bundan başka beklentisi yoktur.

EVRİM/EVOLVE projelerinde beraber çalıştığım sanatçılardan çok şeyler öğrendim. Onlara her açıdan minnettarım. İzmir’in çalışma, düşünme, eylem alanı olarak hayatıma girmesini Ayşegül Kurtel’e borçluyum. Begüm Tatari, Ali Kemal Ertem, İlyas Hayta, Safiye Aksu, Ezgi Ceren Kayırcı ve Ömer Durmaz’dan oluşan kadronun her adımında özverili çalışmaları projeleri şekillendi. Onlara müteşekkirim. Goethe Institut İzmir müdürleri Rudolf Bartsch ve Anna Weber projemize başından beri destek verdiği için kendilerine ayrıca teşekkür ediyorum.

Nisan 2018, İzmir

PROJECT DESIGN / CONCEPT

Necmi Sönmez

EVRİM/EVOLVE project aims to explore the current state of political and poetic ways of reflection, creating an up-to-date image at a time when political issues permeate the public sphere and become more important to the society. The project questions what public is and the present forms of being public while deliberately situating itself outside the protected spaces (white cube). What is the present form, how does it seem today? What requirements and necessities are addressed with the word “public”? We are living a life regulated strictly under the calibre of Neo-Liberal economy. Has not the “democratic right idea” changed in the present social structure as well? What is the current state of public, space open to public? Where can we voice our opposition? Where can we find privacy? When we take increasingly sophisticated networks of social media and data archives into consideration, where do we stand?

EVRİM/EVOLVE project took shape with the collaborations I established while looking for answers to the questions above. I had already organized an exhibition in the former Austro-Turkish Tobacco Warehouse in 2010 under the title of “Silence_Storm” within the frame of PORTİZMİR2. Since then, İzmir has become a focus of attention to me. I know that the silence, the magnificent stillness in this city, in which I spent a lot of time, will never turn into a storm. I know it very well.

I had to be tracing flickers. Even the tiny little bits of flickers, some flashes of excitement... Thus, the projects of EVRİM/EVOLVE unfolded via creating thought models with tiny unpretentious steps.

I did not design an exhibition. I followed the processes of evolving and transformation. As I revisited some of the artists I worked with in 2010, I developed visual researches. Maybe it was the curiosity or the courage to follow the wrong trails that made the research refer to the subjects of evolve, evolving. What is that evolves, transfigures or articulates? What are these artists after? When Joana Hadjithomas & Khalil Joreige artist duo see Etel Adnan and Oruç Aruoba sees Ali Rıza Bölükbaşı, they all trace their different artistic personalities. In the works of Claus Föttinger, :mentalKLINIK, Cansu Çakar, Evrim Kavcar and Merey, there are significant references to literature. The artists’ intense attention, if we put it in Aruoba’s jargon, to heritage and remains, traces designate their actions. A variety of processes opens up for the viewer. The projects comply to no other expectation.

I owe it to Ayşegül Kurtel that İzmir became a part of my thinking, working and action space in my life. I learnt a lot from the artists I worked with under the frame of EVRİM/EVOLVE projects. I am grateful to them for every aspect. The devoted work by the team, Begüm Tatari, Ali Kemal Ertem, İlyas Hayta, Safiye Aksu, Ezgi Ceren Kayırcı and Ömer Durmaz, at each step I took shaped the projects. They have my thanks. My special thanks to Goethe Institute İzmir managers Rudolf Bartsch and Anna Weber for their support from the beginning.

April 2018, İzmir

SANATÇILAR VE ÇALIŞMALARI
ARTISTS & WORKS

:mentalKLINIK

Rafet Arslan

Oruç Aruoba

Zeynep Beler

Cansu Çakar

Ali M. Demirel

Sibel Horada

Joana Hadjithomas & Khalil Joreige

Claus Föttinger

Murat Germen

Evrin Kavcar

Merey

Fusun Onur

Serdar Sönmez

KATALOG İÇİN ÖZEL PROJELER
INSERT PROJECTS FOR CATALOGUE

Ersan Deveci

Burak Dikilitaş

Nuri Hamza Rüstem

:mentalKLINIK, Brüksel-İstanbul

VIOLENTLY JOYFUL, 2018, Galeri A

Duvar Çalışması, 240 x 247 cm, saydam vinil baskı

Site-specific wall project, transparent vinyl sticker

Bir şiir, bir şarkı sözü duyarlılığına sahip olan bu çalışma günümüzün ikili-gerçekliğine ve politik durumlarına gönderme yapıyor. Bu sayede sözcüklerin heykele, anlamların kavrama dönüşmesi gerçekleşiyor. Okundukça zihin açan hermetik bir duvar yazısı / duvar yazgısı...

Having the sensibility of a poem or lyrics, this work makes a reference to today's dual-reality and political circumstances. Thus, words turn into sculpture, meanings turn into concept. A hermetical street writing / wall destiny...

Rafet Arslan, İstanbul

İkaz II Warning II, 2018, Galeri A

Heykel (profil demir, sac levha, fırın boya ve vinil folyo sıvama), 145 x 39 cm
Sculpture (shape, sheet metal, oven-drying and vinyl folio plating)

“Kilise Sokağına Dönüş ya da Tuhaf Bir Anlatı”,

Performatif sunum, 03.04.2018, Saat 19.00, Galeri A

“Return to Church Street or a Weird Narration”,

Performative presentation, 03.04.2018, at 19.00, Galeri A

İçimizdeki değişim hissini körelten, uyuşturan nedir? Karşımıza çıkan bu sokak levhası, ısrarlı sıradanlığı bir tür kalkan olarak kullanırken aslında belli sinyaller veriyor. Ütopyalarımız eskimedi. Yorgunluk ayaklarımıza çökene kadar koşmalı mıyız?

What is it that dulls, numbs the feeling of change inside us? While using persistent ordinariness as a shield, this street sign that we come across actually gives certain signals. Our utopias are not worn out. Should we run until exhaustion overtakes our feet?

Teşekkürler Thanks: Leyla Ünsal, Versus Art Project, İstanbul

Oruç Aruoba, İzmir

Rıza Tevfik'in Kalıtı, 1990-2018, Galeri A

Remains of Rıza Tevfik

Feylesof Rıza Tevfik Bölükbaşı'nın (1869-1949) su baskınından sonra darmadağın olan arşivi karşımızda duran. Bir başka feylesofun elinde yeniden anlamlandırılan "kalıtlar" aslında yeni bir anlamlandırma çabasını gündeme getiriyor. Şiir burada kâğıtların, fotoğrafların arkasındadır.

What stands before us is the archive of Philosopher Rıza Tevfik Bölükbaşı (1869-1949) that has fallen apart after the flood. "The remains" that are reinterpreted by another philosopher actually bring forward a new interpretation effort. Here, poetry is behind papers, photographs.

Teşekkürler Thanks: Fahire Akyıldız, Beral Madra, Claus Föttinger, Teoman Madra

Foto: Teoman Madra

ORUÇ ARUOBA'NIN "SOMUT ÖNGÖRÜLER" SERGİSİNDEKİ YERLEŞTİRMESİ

Beral Madra

Oruç Aruoba'nın 1995 yılında Ermeni asıllı öğrenci kalmadığı için kapatılan Kadıköy, Altıyol'da yer alan Anarat Hıgutyun Okulu'nda Gelecek Kültürü ve Sanatı Vakfı'nın kuruluşu dolayısıyla düzenlenen "Somut Öngörüler" sergisi başlangıcında gerçekleştirdiği yerleştirme; şair ve filozof Rıza Tevfik Bölükbaşı'na adanmıştır.

Osmanlı döneminde tıp eğitimi gören Rıza Tevfik hem Maarif Nazırlığı yapmış bir Osmanlı bürokratı hem de o dönemde alışılmamış bir biçimde felsefe yazıları yazan, muhalif siyasal yönelimleri yüzünden cezalandırılmış bir şair ve düşünürdür. Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra Sevr Antlaşması'nı imzalayan Osmanlı delegesi olarak, vatan haini olarak suçlanan Yüzellilikler arasında yer aldığı için uzun yıllar Ürdün'de sürgünde yaşadı ve 1943'te affedilerek Türkiye'ye döndü; ancak Cumhuriyet karşıtlığı gibi bir izi üstünden silemedi ve 1949'da ölene kadar gölgede yaşadı. Arşivi ailesi tarafından Baltalimanı'nda bir evde korumaya alındıysa da bir sel olayında tahrip oldu. Prof. Dr. Abdullah Uçman'ın İslam Ansiklopedisi'ndeki metni Rıza Tevfik'i her yönden anlatmaktadır.

Yerleştirme Rıza Tevfik'in ailesi ve araştırmacı Abdullah Uçman'ın arşivinde korunabilen kağıtlar, Aruoba'nın seçtiği fotoğraflar ve okulun deposunda bulunan eşyalardan oluşuyordu.

Aruoba'nın, Osmanlı İmparatorluğu'nun Modernizm sürecinde etkin olmuş aydınlar arasında düşünceleri, araştırmaları, şiirleri ve siyasal eylemiyle tanınmış ama anlaşılamamış ve değerlendirilememiş, Cumhuriyet'in kuruluş döneminde ise Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışındaki olayları yorumlaması tepki çekerek bir bakıma haksızlığa uğramış olan Rıza Tevfik'i

gündeme getirmesinin nedenleri, bu serginin kavramsal metnindeki "Sanat bugün alanlar ve olgular üstünde ve arasında kaymaktadır. Başka alanları ve olguları doğrudan etkilemiyor, belirli bir istek olmadan üretilmesine karşın, kitlenin cayılamadığı iktidarların yadsıyamadığı, medyanın emdiği bir kaçınılmazlığa, aciliyete, kaypaklığa ve küstahlığa sahiptir. Ölümsüzlük ve lanetlilik arasındaki o anlaşılmaç çekicilikle güçlenmiş olarak üretilen sanat, sanatçıya engin bir özgürlük tanımaktadır." (*) düşüncesi ile örtüşmektedir.

Aruoba, Anarat Hıgutyun Okulu'nun siyasal iktidarların kültür politikalarının yarattığı talihsizliğini, yaralanmış belleğini kullanarak, Rıza Tevfik'in Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti arasındaki ikilemli yaşamını bu mekana yerleştirerek, Türkiye'nin 20. yüzyıl tarihinin farklı bir okumaya açılmasını önermiştir. Okulun deposundan seçtiği yazı masası ve masanın üstüne kapanmış olarak yerleştirdiği iskemle, bir yaşamın kapanması, bir belleğin örtülmesi ve yitirilmesinin metaforudur.

Kendisi de bir filozof ve şair olan Oruç Aruoba'nın bu sergi dolayısıyla yazdığı ve yerleştirmeye eşlik eden metin de düşünsel üretimin – kuşkusuz sanatsal üretimin de – var olan siyasal, toplumsal, kültürel düzenlere bağlı olarak sürdürülebilirliğini ya da geçiciliğini vurguluyor: "Hep bazı denklemler kurarız ve çözeriz: toplarız, çarparız, böleriz, çıkarırız. Başlangıçta hep toplarız: artarız, çoğalırız, giderek çarpa çarpa... Sonra yitirmeler başlar: eksiliriz, azalırız, bölüne bölüne... En sonundaysa, hep çözülür kurduğumuz denklemler."

ORUC ARUOBA'S INSTALLATION AT "SOMUT ÖNGÖRÜLER" EXHIBITION

Beral Madra

As a part of "Somut Öngörüler" (Concrete Predictions) exhibition organized on the occasion of Gelecek Kültürü ve Sanatı Vakfı's (Culture and Art of Future Foundation) establishment in Anarat Hıgutyun School in Altıyol, Kadıköy, closed in 1995 due to lack of Armenian students, Oruc Aruoba's installation was dedicated to poet and philosopher Rıza Tevfik Bolukbasi.

Rıza Tevfik, who studied medicine in the Ottoman period, was an Ottoman bureaucrat who once served as a Minister of Education, and what is more, he was also a poet and thinker who wrote philosophical writings in an unusual form at the time and was punished because of his opposing political orientations. After the Republic was founded, he lived in exile for years to come in Jordan because he was charged with treason among Yüzellilikler, for being one of the delegates that signed Treaty of Sèvres. He was proclaimed amnesty and returned to Turkey; however, he could not wash off the mark of being a 'Republic opposer' and he lived in shadows until he died in 1949. Although his archive was protected by his family in a house in Baltalimanı, it was damaged during a flood. The text written by Prof. Dr. Abdullah Uçman in İslam Encyclopedia illuminates Rıza Tevfik for all his qualities.

The installation consisted of papers that were preserved by Rıza Tevfik's family and in researcher Abdullah Uçman's archive, photos selected by Aruoba and found objects from the storage of the school. The reasons behind Aruoba's revival of Rıza Tevfik, who was one of the influential intellectuals during the Modernism period of Ottoman Empire; whose thoughts, researches, poems and political actions were renown but were not understood

nor reviewed, who was somehow treated unfairly in the early period of the Republic because of his interpretation of the events that took place during the collapse of Ottoman Empire, coincide with following commentary in the conceptual text of the exhibition: "Art today glides above and in between places and facts. It does not affect other places and facts directly, even though it is created without a definitive will, it has its arrogance, lubricity, ineluctability that is sucked by the media, that is undeniable by the government. The art, reinforced by that enigmatic attraction between immortality and cursedness, gives the artist a profound freedom." (*)

By using Anarat Hıgutyun School's misfortune and wounded memory created by cultural policies induced by political power, by implementing Rıza Tevfik's dilemmatic life between Ottoman Empire and Republic of Turkey into this place; he suggests a different reading into the 20th century history of Turkey. The desk chosen from the storage in the school, and the chair placed as closed on the desk are a metaphor of the closing of a life, covering and losing a memory.

The text written by Oruc Aruoba – a philosopher and poet, as well – for the exhibition and accompanying the installation, also emphasizes the sustainability or transience of the intellectual production -undoubtedly the artistic production, too- depending on the existing political, social and cultural arrangements: "We always make and solve equations: we add, we multiply, we divide, we subtract. At the beginning we always add: we accrete, we accumulate, multiplying all... Then deprivation starts: we reduce, we derogate, dividing all... In the end the equations we made always dissolve."

Zeynep Beler, İstanbul

Dionysia, 2013-2018

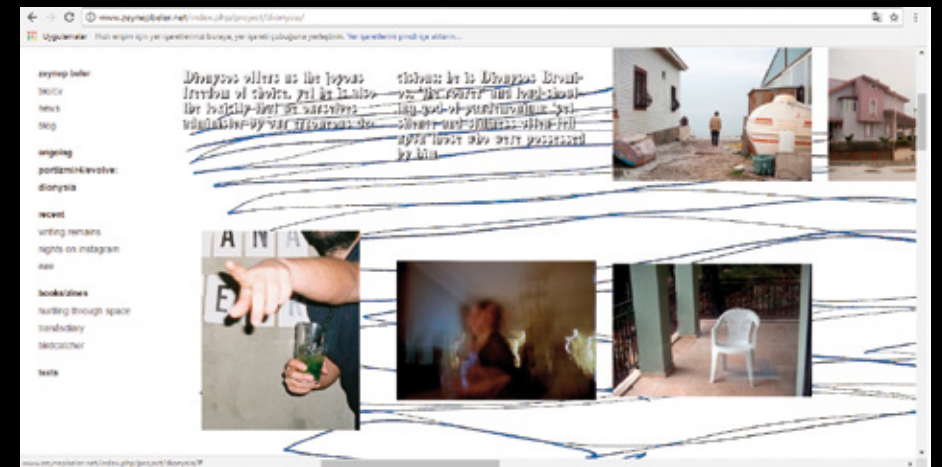
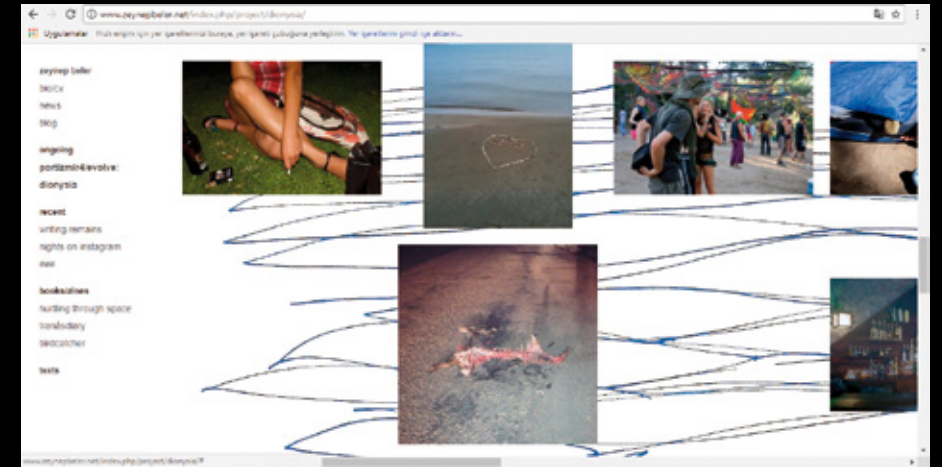
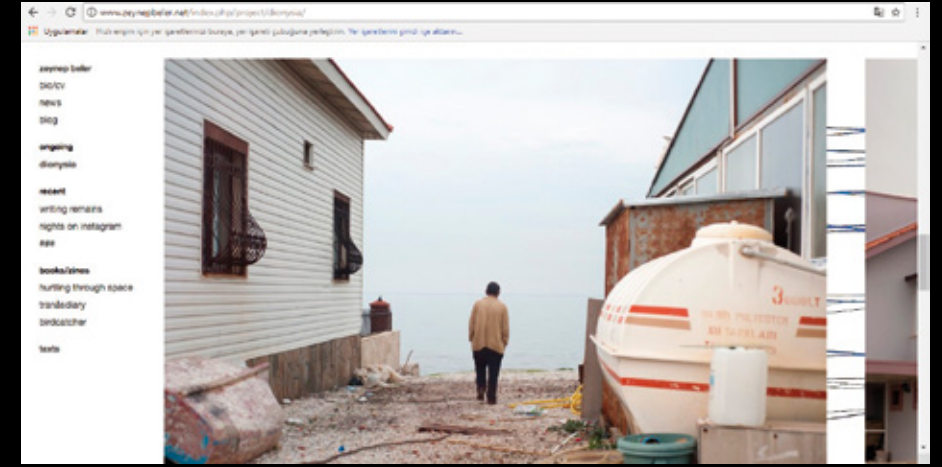
İnternet açık arşiv / Internet open archive: www.zeynepbeler.net

Yaklaşık dört yıl İzmir’de yaşayarak kentin insan iklimini gözlemleyen bir proje...

Kamusal alan bir arka fon değil burada. Yaşamın, üretimin odak noktası gökyüzü altında özgür olmaksın, bu fotoğraflara, çizgilere, tanımsız formlara bakarak bir e-kitap yazabiliriz.

A project that has observed the human climate of İzmir by living in the city for four years...

Here, public space is not a background. If the focal point of life, of production is to be free under the sky, we can write an e-book by looking at these photographs, lines, undefined forms.

Cansu Çakar, İzmir

Ceylan Postası Love's Labour's Post

Karşıyaka-Alsancak-Pasaport vapurunda mektup kutusu, mektup kâğıtları, mektup zarfları

Site-specific project in the Karşıyaka-Alsancak-Pasaport ferry, post box, letter papers, envelopes

Bir vapurun içine yerleştirilen mektup kutusunun işlevi nedir? Yolcular kime mektup yazacaklar? Yazılanları kim okuyacak? Günlük yolculuklardan kaçıyoruz. Mektup yazarak içimizdeki hasretleri kâğıda dökelim. Körfezden bize yanıt gelecektir.

What is the function of a mailbox placed inside a ferry? To whom will the passengers write letters? Who will read what is written? We run away from daily journeys. Let's put our yearnings on paper by writing letters. The reply would come to us from the Bay.

Teşekkürler Thanks: Servet Cihangiroğlu; Nesin Sanat Köyü, Şirince

Sanatçının izniyle / Courtesy: Artist

Ali M. Demirel, Berlin

Karma-Işık Mix-light, 2018, Galeri A
Işık Projeksiyonu Light Projection, 3'15''

Hava karardıktan sonra algılanabilecek olan bu ışık yerleştirmesi izdüşümleri birbirinden farklı ara kesitleri ortaya çıkarıyor. Kilise sokağının ağaçları tüm gördüklerini, yaşadıklarını gelip geçenlere fısıldıyor. Yeni imgeleri görmek için başımızı yukarıya kaldırmamız gerekli.

These light installation reflections that will be perceivable after sunset, bring out different inter sections. The trees of the Church street whisper to the passers-by all they have seen, all they have experienced. In order to see new images, we have to look up.

Teşekkürler Thanks: Deniz Kurtel, Temel Hüseyin Kuru, Barbara Klein, Jim Warrier, Kaosmos

Joana Hadjithomas & Khalil Joreige, Beyrut-Beirut & Paris

Remembering the Light, Ismyrne, 2017, Galeri A
Video, 49'43''

Gerçek bir yeryüzü sihirbazı olan Etel Adnan'ın İzmir hatıralarını, yansımalarını ele alan bu şiirsel film, kaybettiğimiz değerleri, sesleri, dokuları hatta kokuları bize anımsatıyor. Ağlamadan, şikâyet etmeden...

This poetic video that tackles the Izmir memories, reflections of Etel Adnan who is a real "magiciens de la terre", reminds us our lost values, sounds, textures and even scents. Without crying, without complaining...

Teşekkürler Thanks: Ulrich Wilmes, Anna Schreiber

Sanatçının izniyle / Courtesy: Artist

Yes, they saw Smyrna on fire

the place where Etel's mother, greek,
met and married in 1915 her Syrian father,

Sibel Horada, İstanbul

Sunum: "Yangın Günlükleri", 06.04.2018, 19:00, Galeri A

Talk: "Fire Chronicles"

İzmir'i yangınsız düşünmemiz mümkün mü? Geçmişle ilgili bağların yok oluşunun sembolü olan "yangının" imgesel açımlarıyla ilgilenen sanatçının çalışmalarını ele alan konuşma aslında bugüne, yarına dair bir şiir formuna sahip.

Is it possible for us to think of Izmir without the fire? The talk that tackles the work of the artist, who is interested in the imaginary connotations of the "fire" which is the symbol of losing ties with the past, actually has the form of a poem on today, on tomorrow.

Sanatçının izniyle / Courtesy: Artist

2012,
Daire Sanat, İstanbul
(Photo: GuyMartin)

2012-2013,
MAK Museum, Vienna,
(Photo: MAK/Katrin
Wisskirchen)

2014,
PORTIZMIR3,
(Photo: Sibel Horada)

Claus Föttinger, Düsseldorf

“The Gallipoli Project / The Rudel / Reloaded”, 2018

Kamusal alan projesi / Katalog projesi Mobile public art project/ Insert project for catalogue

Türk-Alman dostluğu efsanesini inceleyen sanatçı kendi minibüsüne monte ettiği ekranlarda son 15 yıldan beri kamusal alanlar üzerine yaptığı çalışmaları izleyicilerle paylaşıyor. Minibüsün park ettiği Cumbalı Sokak, eski Alman Konsolosluğu’nun sokağıdır. Burası hem güzel bir seyir hem de tarihle bir yüzleşme noktası.

The artist who examines the legend of Turkish-German friendship, shares the work that he has been doing in public space for 15 years on the screens he has mounted on his own minibus. Cumbalı Sokak where the minibus has parked is the street of the former German Consulate. This place is both a nice view and a point of confrontation with history.

Teşekkürler Thanks: Jeannette Mohr, Anna Weber

Murat Germen, İstanbul

r-evolve, 2018, Afiş projesi (Gerçekleştirilememiştir)

Site-specific project for billboards (Unrealised)

Gerçekleşemeyen bu afiş projesi günümüzün en önemli sorunlarından biri olan “su kıtlığı” üzerine yoğunlaşıyor. Kamusal değer olan akarsuların kapitalist tüketim zincirinde nasıl yok edildiğine gönderme yapan imgeler son derece güçlü.

This billboard project that has not been realized, focuses on “water scarcity” which is one of the most important conflicts of today. The images that refer to how rivers that are a public value are being destroyed in the capitalist consumption chain are very powerful.

(D)evrim / Murat Germen, 2018

Hayat suda, su ile başladı; su aziz! İnsan 3 hafta aç kalabiliyor, ancak üç gün susuz kalabiliyor; su yaşamın, evrimin temeli. Her ne kadar büyük sermaye sahipleri suyun mülkiyetini ele geçirmek için çeşitli yatırımlar yapıyor olsalar da; suyun en temel insan hakkı olduğunu unutmamak, bunu herkese her daim hatırlatmak için bir araya gelmek, mücadele etmek ve farkındalık yaratmak gerektiğini düşünüyorum.

Dünya tarihinde şimdiye kadar değişmeyen nadir şeylerden birisi su, evrenin dört temel elementinden birisi: Su, hava, ateş ve toprak. Bu elementler içerisinde, birbirleri ile yin-yang kavramında gözlendiği gibi bir karşıtlık ilişkisi olan su ve ateş. Her ikisi de hem yapıcı hem yıkıcı olabilen doğa olayları. Mamafih; ateşin gücü anlıktır suyun gücü ise daim, su ateşi söndürebilir ama ateş suyu en fazla buhara dönüştürür ve buhar tekrar su olur.

Yaşam su ile başladı ama, bazı coğrafyalarda su fazlalığı (sel baskınları) diğer coğrafyalarda ise su eksikliği (kuraklık) yüzünden yaşam gene su ile bitecek gibi görünüyor. Diğer yandan, çok da uzak olmayan bir gelecekte, savaşların artık petrol değil de su mülkiyeti üzerine olacağı öngörüsünü de akılda tutmakta ve tetikte olmakta fayda var gibi görünüyor.

“(D)evrim” serisi katlanarak akan şelalelerin anıtsallığını geçici olarak zapt eden fotoğraflardan oluşur ve serginin konsept metnindeki “katlanarak yola devam etmek” kavramına gönderme yapar.

(R)evolve / Murat Germen, 2018

Life started in water, with water; water is sacred! Humankind can live three weeks without food and yet only three days without water; water is the origin of life, the basis of evolution. Though big capital owners are making various investments to gain ownership of water; we must not forget that water is the most fundamental human right and we need to come together to always remind this fact, struggle for this right and create awareness.

One of the few things that have never changed in the history of the World is water, one of the four basic elements of the universe: Water, air, fire and earth. Of these elements, water and fire are the ones that have a contrasting relationship with one another, as observed in yin-yang concept. Both are natural phenomena that can be both constructive and destructive. Nevertheless, the power of fire is momentary, while that of water is lasting; water can extinguish fire but the most fire can do is turning water into vapor and vapor becomes water again.

Life started with water, yet, due to excess water (floods) in some geographies and lack of water (drought) in others, it seems like life will end with water. On the other hand, we should always stay alert and bear the prediction in mind that in the near future wars will be fought over water ownership and not over oil.

The “(R)evolve” series consists of photographs that temporarily capture the monumentality of cascading waterfalls and refers to the notion of “enduring and moving on” in the concept text of the exhibition.

Evrin Kavcar, İstanbul

Bilinmeyen Parça, 2018, Susuz Dede Parkı'nda Başlayıp İlerleyen Katılımcı Proje
Unknown Piece, Ongoing Project Starting from Susuzdede Park, İzmir

Toprak birazcık su ile şekillenerek çok farklı formlara dönüşebilir. Bu bazen heykel, bazen umut, bazen de acının dışavurumu olabilir. Çalışma İzmir'deki farklı kamusal alanlarda değişik katılımcılarla şeklini bulmaktadır.

Earth can be shaped into very different forms with a little bit of water.
This can be sculpture, sometimes hope and sometimes the expression of pain.

Teşekkürler Thanks: Kutlu Gürelli, Basmane-Kapılar Kolektifi, Nina Kerzelli

Fusun Onur, İstanbul

Aydede, 2002-2018, Demir Heykel, Galeri A

Man in the Moon, Iron Sculpture

Hayal gücümüzü kamçılayan Ay yeryüzüne en yakın gezegen olarak büyüsunü hiç kaybetmedi. Ay, dolunayı formlarla değil düşlerle yorumlayan bu heykel ve gölgesi baştan çıkarıcı yalınlığıyla sanki kulağımıza şarkılar fısıldıyor.

The Moon that whips up our imagination as the planet that is closest to Earth, has never lost its magic. This sculpture and its shadow that interpret the Moon, full moon not with forms but with dreams, almost whisper songs into our ear.

Teşekkürler Thanks: İlhan Onur

Sanatçının izniyle / Courtesy: Artist

Serdar Sönmez, İzmir

YA ALLAH, 2018, Kamusal Alanda Stensil Projesi ve Galeri A'da Yerleştirme
Stencil Project in Public Space and Installation in Galeri A

Bir işe başlarken "YA ALLAH" deriz. Bu gökyüzüne bir selamdır. Eski halk geleneğinin devamı olan "YA ALLAH" aynı zamanda bir nida, bir yakarıştır. YA ALLAH stensilleri kentin farklı semtlerinde duvarlarda, çöp toplayanların çuvallarında, arabalarda, dükkânlarda karşımıza çıkıyorlar.

We say "YA ALLAH" when starting a task. It is a salutation to the sky. The continuation of an old public tradition, "YA ALLAH" is also a cry, a prayer. We come across the YA ALLAH stencils on walls, on the sacks of garbage collectors, on cars, on shops in the different neighborhoods of the city.

Teşekkürler Thanks: Elif Sönmez, Alper Kurtulmamiş Kubilay, Hakan Grimm, Anıl Ünsal

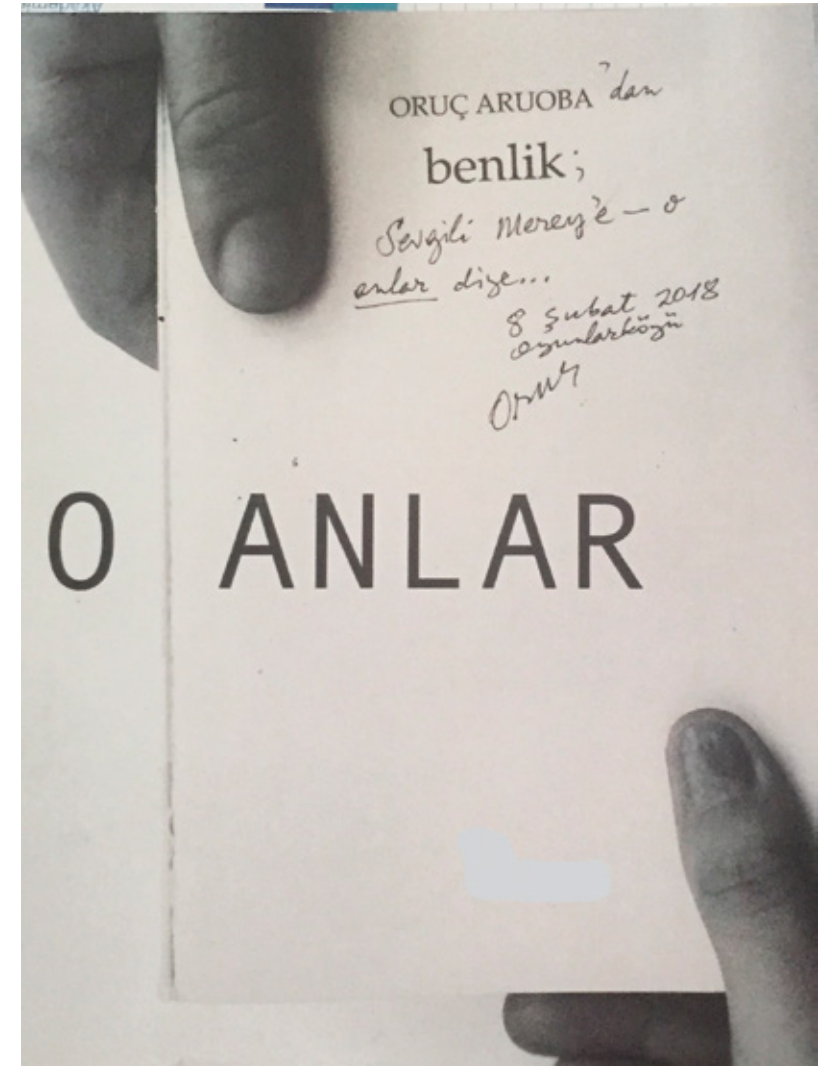

Meray, İzmir

"0 Anlar", 2018, Sanatçı Kitabı, Galeri A
Artist Book

Bir usta ile çıracı arasındaki diyalogu ele alan bu sanatçı kitabı, Oruç Aruoba ile Meray'in beş aya yayılan ortak çalışmalarıyla oluşturuldu. Yazılar, şekiller, imgelerle örülen ağlarla karşı karşıyayız.

This artist book that handles the dialogue between a master and his apprentice, has been created with the five-month joint work of Oruç Aruoba and Meray Şenocak. We are across by nets made with writings, shapes, images.

KATALOG İÇİN ÖZEL PROJELER INSERT PROJECTS FOR CATALOGUE

Necmi Sönmez

İzmir'in kamusal alanlarındaki kabuk değişimi, Türkiye'nin diğer anakentleriyle kıyaslandığında hissedilir bir farklılığa sahiptir. Bu süreçlere sanatçıların nasıl baktıklarını ortaya koymak için tasarlanan katalog projeleri, iki fotoğrafçı ve bir ressamın, farklı zaman dilimlerinde, değişik tekniklerle, yaşadıkları kente nasıl baktıklarını ortaya çıkarmak için düşünüldü.

Nuri Hamza Rüstem'in 1950'lerde çektiği ve bir dönem fotoğraf-kartpostal olarak dolaşan siyah beyaz imgeler, kimliğini arayan kentin masumiyetini ortaya koyuyor. Masumiyetin altmış, yetmiş yıl sonra nasıl ortadan kalktığı ise başka bir fotoğraf sanatçısının, Burak Dikilitaş'ın konusu. Renkli imgelerinde Dikilitaş kente bilinmedik perspektiflerden yaklaşarak onu bir "arzu objesi" olmaktan kurtarıyor.

Ressam Ersan Deveci'nin suluboyalarındaysa "görüntünün" kendindenliğine tanıklık ediyoruz. Kent sakinliğini en yumuşak haliyle ortaya koyuyor. Renkler de formlar da son derece yalın.

Nisan 2018, İzmir

In comparison to other metropolitan cities of Turkey, transformation in the public space in Izmir has a distinctive feature. The catalogue projects designed to reveal how the artists conceive the process were envisioned to disclose how two photographers and an artist attend to the city they live in at different times, via diverse techniques.

Black and white images by Nuri Hamza Rüstem taken in 1950's and once distributed as photo-postcards reveal the innocence of a city in search for its identity. How this innocence was lost after sixty, seventy years is the subject of another artist, Burak Dikilitas. Approaching the city from unfamiliar perspectives, Dikilitas liberates her from being an "object of desire".

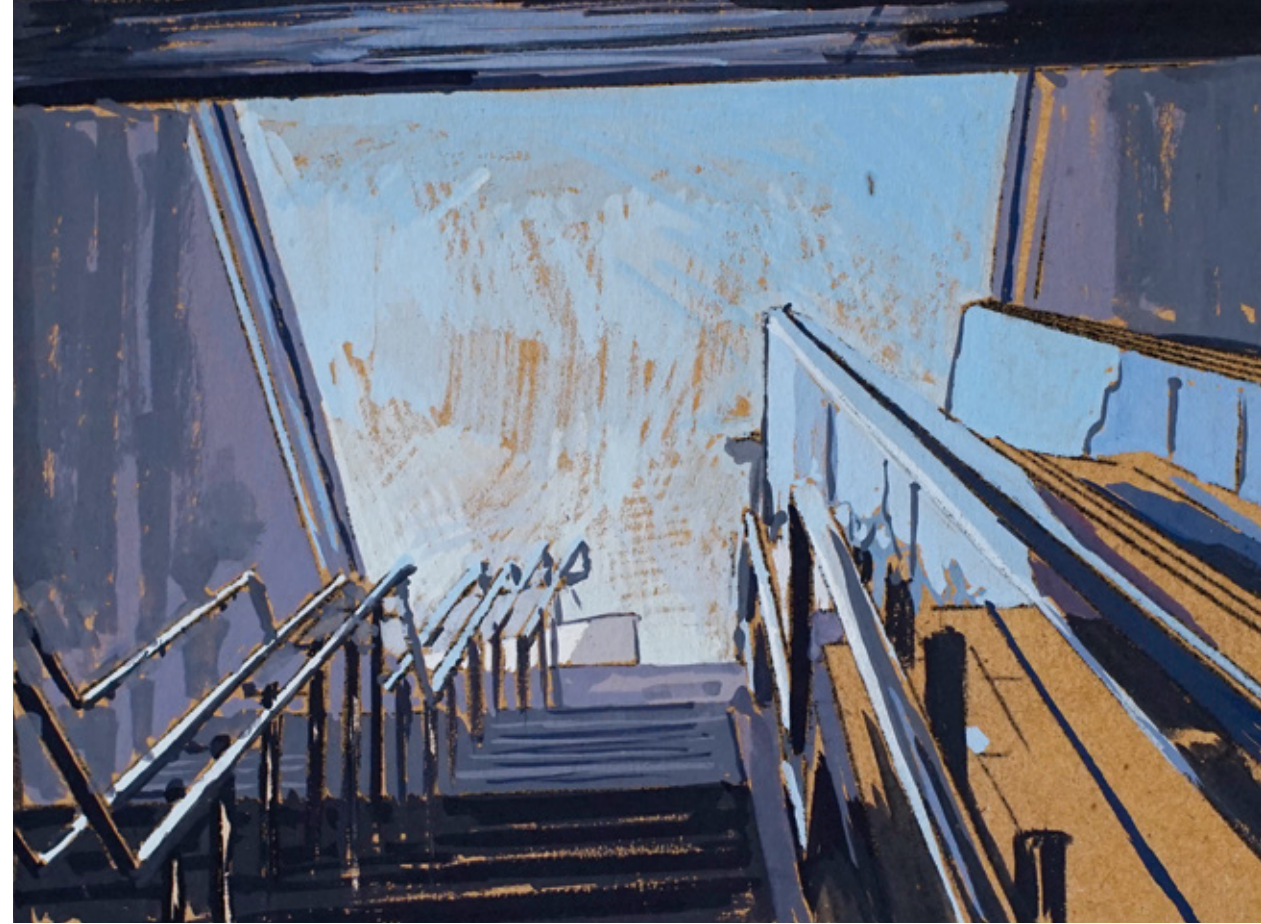
Through the watercolor images of artist Ersan Deveci we witness the spontaneity of the "imagery". He presents serenity of the city at her most mellow mood. Both colors and forms are very modest.

April 2018, İzmir

Ersan Deveci, İzmir

İzmir’de kent çeperlerindeki değişim sanıldığı kadar yavaş değil.
Kent dinamiklerini gözlemleyen desenler, kendi dinamiklerini oluşturluyorlar.

The change in İzmir’s urban fringe is not as slow as it is thought to be.
The patterns that observe the city dynamics create their own dynamics.

Burak Dikilitaş, İstanbul-İzmir

Dikkatli gözlerin detay tutkusu bir saplantı değildir. Görsel çeşitlemeler formun güncelliğini ele alırken onların hangi bağlamda oluştuğuna da gönderme yapar. Eğer görsel algı bileylenmesi için yeni bir sözlük yazılacaksa, bunun ilk adımı Dikilitaş'ın objektifinden çıkacak.

Careful eyes' passion for detail is not an obsession. While tackling the current state of form, visual variations also refer to in which context they have been created. If a new dictionary is to be written for whetting visual perception, its first step will come out of Dikilitaş's lens.

Nuri Hamza Rüstem, İzmir (1928–1996)

Giritli Hamza Rüstem ailesinin ikinci kuşak üyesi olan sanatçı eşsiz bir İzmir arşivinin oluşması için çaba harcamıştı. Bu arşivden seçilen kareler, geçmişle bugün arasında görsel bir köprü kurmamıza yardımcı oluyor.

The artist, who is a second-generation member of the Cretan Hamza Rüstem family, had worked for the creation of a unique İzmir archive. Shots selected from this archive help us form a visual bridge between the past and today.

Teşekkürler Thanks: Mert Rüstem, Selma Aysu Rüstem

Bu katalog, 2-8 Nisan 2018 tarihlerinde İzmir’de kamusal alanlarda ve
Galeri A’da açılan PORTİZMİR4 çerçevesinde gerçekleştirilen
EVRİM / EVOLVE sergisi nedeniyle yayımlanmıştır.

This catalog is published for EVRİM / EVOLVE exhibition
held on April 2-8, 2018 in the public areas in İzmir and
in Galeri A under the frame of PORTİZMİR4.

Küratör / Curator: Dr. Necmi Sönmez

Koordinatör / Coordinator: Ayşegül Kurtel

Proje Ekibi / Project Team: Begüm Tatari, Ali Kemal Ertem

**Metinler / Texts: Oruç Aruoba, Rıza Tevfik Bölükbaşı,
Ayşegül Kurtel, Beral Madra, Necmi Sönmez, Begüm Tatari**

Çeviri / Translation: Begüm Tatari, Ezgi Ceren Kayırcı

Son Okuma / Proofreading: Ezgi Ceren Kayırcı, Begüm Tatari

Grafik Tasarım ve Uygulama / Graphic Design and Production: Ömer Durmaz

Fotoğraflar / Photographs: İlyas Hayta, Teoman Madra, Claus Föttinger

Baskı ve Ciltleme / Printing and Binding: Metro Print, İzmir

Kapak Fotoğrafı / Cover Photo: Claus Föttinger

ISBN: 978-605-61772-1-7

**YOK
UŞTAN
İN
ERKEN**

Yavaş inersin yokuştan
Kar taneleri irileşirken
Kimler bakmış uzaktan
Yolunda hızla gelişirken

Hep ileri yürürken
Gözü kapalı güvenirken
Boyuna düştüğün tuzaktan
Sürünüp çıkmağa çalışırken

Adımların kısalmış
Işığını gece almış
Zamanın geçişirken
Kırık anısı kalmış.

Oruç Aruoba

www.portizmir.org

PORTIZMIR4
2 0 1 7 - 2 0 1 8
NEFES | BREATHE

  /portizmir4

9 786056 177217

PORTİZMİR4
2017 - 2018
NEFES | BREATHE